Rakvický zpravodaj

prosinec 2009

Obecní služebníci před stoletím

(napsáno v Rakvickém zpravodaji před 33 lety)

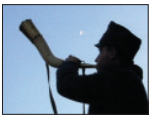

Období kolem Vánoc poznamenávala život v obcích volba příznačných, rázovitých a neodmyslitelných figurek v minulosti venkova. Říkalo se jim obecní služebníci a bývali do služeb přijímáni na nový kalendářní rok, zpravidla na posledních schůzích obecního zastupitelstva. Přibližme si platy a povinnosti těchto zvláštních orgánů místní samosprávy na příkladu Rakvic, kde v obecních službách působili na začátku minulého století pastýř, hlídač, sluha, strážní, čistička a otápěčka škol, natahovač kostelních hodin a listonoš.

Pastýři se svěřovala pastva koní a hovězího dobytka, podle potřeby však i pasení hus, koz a dobytka vepřového. Za každou připuštěnou krávu dostával 20 krejcarů a od majitelů pasených zvířat mírku rži a půl pecnu chleba.

Sluha vykonával funkci obecního policajta a na náklad obce mu byl pořizován stejnokroj. Kromě vykonávání úkolů místní policie měl na starosti také bubnování a chození na úřad do Hustopeče (pozn. redakce – dřívější užití názvu). Za to měl roční plat celkem 180 zlatých.

Jestliže byl zvolen a přijat do služby ponocný, stanovily se jeho úkoly následovně: „Ponocný bude hlídat v noci, rozžíhati a zháleti lampy a též je čistiti, petrolej naléváti a vůbec o osvětlování návsi se starati, pískati noční hodiny od 10. až do 3. hodiny, za což obdrží z pokladny obecní obnos 170 korun ročně."

Úryvek z článku
Obecní služebníci dr. C. Nečase
Rakvický zpravodaj 1976

Tajemné tajemství Josefa Masarika

Každý z nás má nějaké to tajemství, které si z různých důvodů nechává jen pro sebe. A jak se říká – většinou si je vezme s sebou až do hrobu. Právě takovým je velice zamotaný příběh otce našeho prvního prezidenta. Kdo ví, možná jde spíše o třináctou komnatu, protože se nejedná ani tak o událost neznámou či přísně tajnou, jako spíš pak později málo vzpomínanou. Každopádně však čtelně poznamenala osudy celé rodiny a zaměstnala hned několik úřadů a soudů. Příběh se zčásti odehrával i v Rakvicích, proto vám ho ve stručnosti dnes nabízíme.

Ještě na vysvětlenou – v titulku nemáme chybu, neboť s měkkým „ř" se Masarikovi dříve psali, v úředních listinách dokonce ve znění Masařík.

V červnu 1866 vypukla válka mezi Rakouskem a Pruskem. Rakouská armáda byla ale brzy poražena a pruské oddíly zaplavily náš kraj. Situace u nás byla v té době nejen všeobecně zlá, ale i nepřehledná. Jen pro představu – velkostatek okupovala pruská armáda necelé dva měsíce, ovšem škody byly obrovské. 7 000 vojáků zkonzumovalo více než 100 kusů hovězího dobytka a 100 ovcí. Jejich koně, kterých bylo kolem 6 000, pak 300 měřic ječmene a ovsa a prakticky celou zásobu slámy a sena.

V té době pan Masařík vykonával funkci vrchního kočího na statku v Čejči a jeho 13. komnata se začíná pomalu otevírat. Sám později vypovídal, že dne 20. července brzy ráno šel do práce a potkal dva muže ve slovácké oblečení. Německy ho požádali, zda by je nedoprovodil ke kobylskému kamenolomu. Když se tak stalo a on se chtěl vrátit do práce, představili se mu jako rakouští zvědové a vyžadovali po něm, aby je coby císařský sluha doprovázel dál. A tak je poslechl v dobré víře, že tím slouží vlasti. Chodil s nimi křížem krážem po kraji, vše jim ukazoval a kromě tlumočení (naší lidé si i za Rakouska zachovali původní řeč) jim sháněl potraviny, peníze a ošacení. Prošli tak dvě desítky obcí, mimo jiné byli i v Rakvicích.

Po této pěší anabázi však následovala další – úřední a vyšetřovací. Téměř rok řešilo ředitelství císařských statků ve Vídni a soudy v Brně a Hustopečích, koho vlastně Jan Masařík doprovázel. Byli to pruští zvědové, rakouští agenti nebo jen docela obyčejní podvodníci? Nic z toho se jednoznačně neprokázalo, i když úřadům se nejpravděpodobněji jevila možnost první. Jan Masařík však vše dělal v dobré víře a také celou věc nadřízeným oznámil. Soudy tedy sice zastavily jednání bez vynesení rozsudku, ale správa velkostatku vrchního kočího od 1. října 1867 suspendovala s tím, že mu byla vyměřena penze ve výši třetiny dosavadních příjmů. Nebyl ani propuštěn pro nedůvěru, ale kvůli „tělesné slabosti nohou".

Koncem února 1868 pak dostal přípis k definitivnímu ukončení služby a k vyklizení bytu v Čejči. Takže ani soudní potrestání, ale ani medaile za zásluhy.

Sami dobře víte, jak často jezdíme do Hustopečí a do tamní obřadní síně vedle hřbitova. Obětujte někdy pár minut a podívejte se na hrob prezidentových rodičů. Na pomníku jsou už psaní s vpsilonem jako Masarykovi, zatímco v zemi se ukrývá tajemství, které už nikdy nikdo nevyřeší. A to je dobře, protože pak by to nebylo tajemství... *Rak*

Rakvičané, řekli byste, že...

...velmi žádaná a kvalitní barva, tzv. „uhelná čerň", se ve středověku vyráběla z popela listů a stopek vinné révy?

Kdo ví, jestli by to i dnes nebylo výhodnější, než prodej hroznů za směšné ceny...

...první elektrické žárovky se v Rakvicích rozsvítily 12. srpna 1927?

Možná by se hodilo ještě dodat slůvko „až", protože první žárovka v našich zemích zazářila už v roce 1880, a to v cukrovaru v Židlochovicích, jednom z nejmodernějších podniků té doby. Za zmínku jistě ještě stojí, že v Evropě prvním divadlem s vlastním elektrickým osvětlením bylo Mahenovo divadlo v Brně (1882), elektrické osvětlení v Národním divadle bylo zadáno až o rok později (1883).

...také u nás používané příjmení Korčák je vlastně a původně názvem pro důležitou součást starých mlýnů, především větrných?

Jde o pohyblivé dno násypného koše na obilí. Řídilo množství zrna, které se sypalo mezi mlýnské kameny. Korčák můžeme ještě vidět třeba v zachovalém a funkčním větrném mlýně u Kuželova, kde má mimo jiné bustu i dříve populární vypravěč Vašek Mlýnek.

...naši obec navštívil i známý cestovatel doktor Emil Holub?

Dne 26. srpna 1900 měl třihodinovou přednášku v příjemném prostředí Zachovy zahradní restaurace (naproti Besedy). I takovým způsobem si průkopník v poznávání Afriky vydělával na další cesty. Bohužel k plánované třetí výpravě na tento kontinent už nikdy nedošlo. Za dva roky totiž Emil Holub ve věku 55 let zemřel.

...až 26. prosince vyrazíme na sv. Štěpána do ulic, měli bychom si při všech těch návštěvách a radovánkách vzpomnět na prvního křesťanského mučedníka?

Svatý Štěpán byl kolem roku 35 ukamenován za tvrzení, že Ježíš je roven Bohu. V dřívějších dobách chodili v tuto dobu méně majetní obyvatelé venkova po koledách, aby si u zámožnějších sousedů vyprosili nějaký dárek. Vánoční koledování začínalo již na Štědrý den, pokračovalo na sv. Štěpána a v různé podobě trvalo až do svátku Tří králů. Přání zdaru spojené s obchůzkami rodin je dodnes na svátého Štěpána tradičním zvykem a společenskou událostí. *Rak*

Malí, velcí - ženy, muži, ať se vaše mozky tuží!

Rakvičané, dokázali byste zodpovědět následující otázky?

1. Koncem roku 1805 projížděl kolem Rakvic Napoleon Bonaparte. Mohl už tehdy vidět lednický minaret?

2. Moravu lemují ze dvou stran dvě zajímavé a významné řeky. tvořící dnes na některých místech i státní hranici. Která z nich je delší – Morava nebo Dyje?

3. V naší blízkosti leží dvě téměř „horské" dědiny, což je vzhledem k dřívějšímu zásobování vodou dost neobvyklé. Která z nich je výše nad mořem – Vrbice nebo Klentnice?

4. Na počátku roku 2009 měly Rakvice 2171 obyvatel. Obec se rozkládá na 21,79 km². Ale v jaké nadmořské výšce Rakvice leží?

5. Na místě dnešního kostela Jana Křtitele stála původně kaple sv. Ondřeje. V roce 1605 byla bočajovci zbořena a roku 1700 přestavěna na kostel, který byl pro malou kapacitu v roce 1875 rozšířen. Tušíte, jaká je výška kostelní věže?

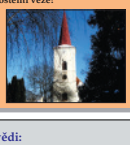

Jednička s hvězdičkou za tyto odpovědi:

1. Ano, mohl. Minaret byl dostavěn o tři roky dříve – roku 1802 (architekt Hardtmuth).

2. Lehká otázka, snadná odpověď, ale má to jeden menší háček. Delší řekou je Morava pramenící pod Králickým Sněžníkem. Až po soutok s Dyjí (hranice ČR, Rakousko a Slovensko) měří 353 km, zatímco Dyje má o 42 km méně. Tvoří ji dva prameny a toky – rakouská Thaya ji dává délku 311 km, s Moravskou Dyjí (pramen blízko Třeště) měří 303,5 km. A ten háček? „Naše" Morava však není největší řekou tohoto jména v Evropě, neboť má svou dvojnici v Srbsku. A ta měří (od pramene své jižní části) 563 km a vlévá se také do Dunaje, jenomže u Bělehradu. Že by náhoda? To ani náhodou, protože i na území Balkánu žili kdysi Moravané.

3. Vyšší polohu má Klentnice, a to 334 m nad mořem, zatímco Vrbice na nás pohlíží z výšky 288 m, což je pouze o 4 metry méně, než má náš nejbližší kopec „Maják".

4. Rakvice leží 164 metrů nad mořem.

5. Výška věže rakvického kostela činí 33,66 m.

Rak

Přecházení přes koleje je pro většinu rakvických dětí samozřejmostí, některé se na nich i vleže fotí...

Přecházení přes koleje se v Rakvicích stalo každodenním zvykem. Co pamatuji, „zkracuji" si tak cestu" staří i mladí – je to přece již rakvická tradice a tradice se musí ctít! Navíc – zvyk je železná košile! Co na tom, že desítky dospělých dávají tímto svým hazardním chováním „příklad" dětem, které si riziko spojené s přecházením koleji neuvědomují.

Poptala jsem se starších žáků ve škole, kdo z nich běžně přechází přes koleje. Výsledek mě šokoval a vyburcoval k napsání tohoto článku. 85% děcek přes koleje nejenže chodí (často v mlze se sluchátky na uších a ještě u toho třeba psíou esemesku), ale někteří se dokonce vlezte na kolejích fotí či s uchem přiloženým posloucháji, jestli už jede vlak.

Lze se domnívat, že tento rakvický obyčej, dědící se z generace na generaci, vznikl se zřízením železniční zastávky v roce 1886. Jenže - tehdy jezdily vlaky asi 30/km v hodině! Od té doby, jak si jistě čtenář povšiml, se běžný rychlost vlaku Pendolino vyšplhala na 160 km/h. Za deset sekund tedy rychlik ujede až 444 metrů.

Podle průzkumů zkracováním cesty přes koleje se vystavujeme podobnému riziku jako při přebíhání dálnice. A teď ruku na srdce – kolik z nás si dovolí přejít dálnici? Vozidla by se tu přece měla be ohybovat „pouhých" 130/h? Že je dálniční provoz frekventovanější? Řidič auta se ale zase může střetu vyhnout, strojvedoucí tuto možnost nemá. Auto slyšíme, vlaky jezdí tiše a dovedou překvapit. Proč tedy po dálnici běžně nechodíme a po kolejích ano?

Že se pořádně rozhlédnete, než koleje přejdete? Aby vás však nepřekvapil vlak, který místo zprava přijede zleva. Vlaky totiž jezdí u Rakvic i po dvoukolejné trati jedním směrem, protože se právě v tomto místě často souběžně předjíždějí.

Statistiky uvádějí, že za první polletí tohoto roku nepřežilo střet s vlakem 103 osob. Prakticky každý druhý den zahyne pod koly vlaku člověk. Zbytečně.

Stačí zapátrat v historii rakvických osudů a případů končících podobnou tragédií nebo doživotními následky najdeme hned několik. Na co čekáme, až vlak srazí některé z dětí? Podíl viny by na tom pak měli všichni „kolejoví borci".

Zvyk je síce železná košile, ale dá se odstranit. A to zase jen zvykem - ten špatný tím dobrým. Nepůjde to však do té doby, dokud si z nás starších (a moudřejších?) nebudou moci vzít příklad ti, co přicházejí po nás.

Myslím, že nejlépe to vystihl francouzský filozof Albert Schweitzer, když řekl: **„Dobrý příklad není jednou z možností ovlivnit jiné lidi. Je to jediná možnost!"**

DODATEK:

Kdysi býval mezi železničními kolejemi malý plotek, ale i ten dokázal lidi od přecházení kolejí odradit. Požádala jsem tedy vedoucího oddělení komunikace Správy železniční dopravy cesty Pavla Hallu o vyjádření, zda by obnova této zábrany nestála za zvážení. A odpověď?

„Současná legislativa neumožňuje mezi kolejemi postavení jakékoliv překážky. Důvodem je průchodná úniková cesta."

Ach jo, to by se pak opravdu přes ty koleje špatně přebíhalo!

Rychlostní rekord českých železnic má hodnotu

237 kilometrů za hodinu.

Mezi stanicemi Zaječ a Rakvice na trati Brno-Břeclav ho vytvořil 18. listopadu 2004 rychlovlak Pendolino…

Otevřený dopis nejen bráchovi do Ameriky...

Ahoj brácho,

asi už fakt stárnu. Jak se blíží Vánoce, nahodím pomalejší tempo a trochu začínám filozofovat. Najednou mám prostor přemýšlet o věcech, na které po celý rok není čas. Tak jsem si vzpomněl na tebe. Nedávno to bylo už 20 roků od té naší revoluce (oni už to teď slaví spíš jen Pražáci, my to tady už tak nějak nebereme, protože po celý rok do nás politici hustí ta svá politická mousára obyčejnému člověka už to ani nebaví), a tedy 20 let, co ses přijel z té Ameriky na rodné Rakvice podívat. Viš, já jsem Ti tenkrát moc nevěřil, když jsi celý nadšený vykládal, že hůř už bylo. Jak začnou lidi podnikat, jak ten západ za pár let doženeme. Pořád jsem si říkal, že na to náš národ po 50 letech vedení centra prostě nemá. Ty si určitě pamatuješ Rakvice tak, jak vypadaly při Tvé poslední návštěvě. Napadlo mě tedy popsat Ti, co se od té doby u nás změnilo.

Podnikatelů je tu fakt hromada. Různí živnostníci, snad kromě sklenáře všechna řemesla, co pro běžný život potřebují. Máme tu soukromé obchody, výrobu nábytku, oken a dveří, sirupů, plastových lahví. Benzin už dávno můžeme tankovat hned u dědy, ne jako dřív až v Břeclavi. A nevěřil bys, jak velké a úspěšné máme vinařské firmy. To jsou přímo vinařské fabriky, žádné troškaření ve sklípcích. Představ si, že rakvická vína dostávají medaile na různých prestižních výstavách po celém světě. I v té vaší Americe či Kanadě. Však taky svoji výrobu počítají až na miliony lahví ročně. Jejich dítě Jakub, kdy budila závist dovolená v tehdejší Jugoslávii a bavila se o tom celá dědina.

V jednom ses brácho ale netrefil. Ne všichni totiž pochopili, co to je ta demokracie. Možnost svobodně se rozhodovat si totiž někteří vyložili jako „dělat si co chci". Kdybys dnes přijel do Rakvic vlakem jako naposledy, přivítaly by tě na zastávce zdevastované čekárny připomínající snad zchátralé černošské čtvrti tam u vás, jak jsi to tehdy popisoval. Dávno už tam nestojí ten malý minaret, co se Ti vybavil první, jak jsi říkal, při vzpomínce na rodné Rakvice. Někdo jej prostě z dlouhé chvíle totálně zničil. Až tedy přijedeš příště, už ho nehledej. A takových vizitek tu máme mnohem víc. Samozřejmě to dělá jen pár vypatlaných jedinců a většinu slušných lidí to štve. To mám pak takový divný pocit, když zaslechnu ... to za komunistů nebývalo". Po dvaceti letech a po tom všem, v čem jsme žili. Chápeš?

Ale abych Ti nepsal nějaké nářky.... Osobně si myslím, že jsme na tom dost podobně. Obě naše země jsou v NATO. U vás řádí ta světová ekonomická krize, no a u nás, přes veškerá prohlášení našich politiků, že se nás nedotkne, ji máme taky. U vás začala řádit prasečí chřipka, nebo jak jí tam říkáte, no a u nás už je taky. U vás nadělujé dárky Santa Claus a nás zase udílí poučení Václav Klaus. Nemáme si tedy vlastně ani co závidět. Snad jen, že nám svítí každý den slunko o něco dřív. Prostě UŽ JE TO TADY a můžeš se vrátit domů. Půjdeme si pak zahrát tenis, squash nebo bowling, protože ten už máme v Rakvicích dávno.

Celá naše rodina vás všechny pozdravuje. Přejeme vám hezké svátky a pohodový celý příští rok.

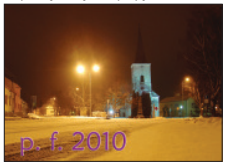

PS: Až se budeš cpát tím vašim nadívaným krocanem, vzpomeň si na našeho tradičního kapra. Ten je určitě lepší a zdravější.

Zdraví Tě P.

Pořádek se nedělá, pořádek se udržuje

Krásou země české měl být sad a zahrada, kolem našich Rakvic se dnes mohou spíš popásat prasata. Stačí se podívat na podzimní nové polní cesty na Kopcech nebo další v Kozipercích a jinde. Toho marastu co vytahají orači z pole! A pak bez toho, že by se snažili po sobě odklidit, klidně odjedou.

Pořád není až tak velký problém najít kdekoli za obcí drobné černé skládky v příkopech a větrulamech nedávno vyklizených. Dokonce si zakládají skládky někteří i na svých vlastních zemědělských pozemcích. Stačí se projít třeba po cestě od Luční k sušírce. Je běžné vidět odpadky na březích rybníků a dokonce i pod mysliveckými posedy.

Není žaloboe, není soudce. Obec nemá, a dlouho mít nebude, dostatek prostředků pro zřízení obecní policie. I když jeden strážník by vše stejně nevohlídal. Státní policie podobné problémy neřeší, nezbývá nám tedy, než takové chování trpět a za veřejné prostředky nechat po někom uklízet. Ty veřejné prostředky ale patří nám všem a dalo by se za ně udělat něco smysluplnějšího.

Je zde však ještě druhá možnost. Že se slušná většina Rakvičanů vzchopí k větší osobní odvaze a bude s arogancí chování těchto několika jednotlivců bojovat. Ale ne v hospodě nebo až za několik dní. Ano, chce to hodně osobní odvahy říci oprávněnou kritiku na místě a do očí a nebo dosvědčit taková nesprávná konání, a to i v případech, kdy se jedná o známého, kamaráda či souseda.

Je však třeba se rozhodnout. Buď mi tyto nešvary vadí a něco proti nim osobně udělám, nebo jsem alibista, nechci si dělat zle, a pak mi nezbývá než mlčet. Fandím těm odvážným.

Petr Vajbar

Kruhový objezd

Vzhledem k velkému dopravnímu zatížení a častým nehodám na křižovatce při vjezdu do Rakvic (u železniční stanice) zažádala Obec Rakvice o vybudování kruhového objezdu.

Při přezkoumávání oprávněnosti tohoto požadavku odborníky byly v místě křižovatky naměřeny rychlostní rekordy (výjimkou nebyla ani rychlost 180 km/h), což také pomohlo k tomu, že se již zpracovávají první studie pro výstavbu objezdu. Navazovat by na něj měl i nový chodník s vyznačenou cyklostezkou (od Suchyňového až po výdejnu jízdenek) s vyvýšeným průchodem pod železničním mostem.

Také vás udivuje cedule České pošty na sokolovně?

Ne, nebojte se, balíky a dopisy budeme nosit pořád na to stejné známé místo.

Cedule je na sokolovně umístěna pouze do konce roku, a to jako poděkování České poště, která v této budově v rámci projektu Česká pošta lidem přispěla částkou osmdesáti tisíc korun na novou elektroinstalaci.

Po rekonstrukci sociálního zařízení a vybudování vodopřípojky jsou tedy nové propojeny i elektrické obvody a sokolovna je vymalovaná.

Zbývá již jen úprava vstupu, renovace venkovní fasády a na náš kulturní stánek můžeme být patřičně hrdí.

Penzion pro seniory čeká na stavební povolení

Před rokem jsme vás informovali o tom, že ve výběrovém řízení na výstavbu penzionu pro seniory uspěla studie T-projektu Břeclav, jejíž návrh můžete vidět na obrázku. Penzion bude mít 31 lůžek a prostory k poskytování služeb pro ubytované i ostatní občany z Rakvic. Projektový rozpočet činí asi 70 milionů korun. V současné době se čeká pouze na stavební povolení a práce na penzionu mohou po zajištění potřebných finančních prostředků začít.

Zahájení výstavby vodovodu na Trkmanci

Obyvatele Trkmance sužuje již nějaký čas problém s pitnou vodou. Zařízení k jejímu čerpání ze studny je nefunkční, stejně tak dosluhuje potrubí. A tak na stavební povolení čeká již připravený projekt, který by měl tuto nepříjemnou situaci vyřešit. Nové potrubí a čerpadlo bude pak ještě doplněno o úpravnu vody.

Rekonstrukce chodníků u „mlíčkárny"

V nejbližší době bude provedena oprava chodníků na rozcestí ulice Svislé a Nádražní.

Bude část našeho katastru chráněnou krajinnou oblastí?

Na základě pověření Ministerstva životního prostředí ČR připravuje Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (AOPK) podklady pro možné vyhlášení nové chráněné krajinné oblasti (CHKO) na Břeclavsku na soutoku Dyje a Moravy.

Navrhované území CHKO Soutok zahrnuje rozsáhlý komplex unikátně zachovaných lužních lesů a zaplavovaných luk v jižní části Dolnomoravského úvalu. Toto území patří k biologicky nejzajímavějším oblastem jižní Moravy s dochovanou vysokou druhovou pestrostí a s výskytem vzácných a chráněných druhů rostlin i živočichů. Jedná se například o bleduli letní, konitrud lékařský, kavyl písečný, tesařík obrovského, čolka dunajského, raroha velkého a další. Jedinečnost oblasti dokládá i fakt, že v roce 2003 byla organizací UNESCO vyhlášena Biosférickou rezervací Dolní Morava, zahrnující CHKO Pálava, Lednicko-valtický areál a Podluží s lužními lesy v oblasti mezi Břeclaví, Mikulčicemi a soutokem řek Moravy a Dyje.

Podle odborníků je pro tuto vzácnou kulturní krajinu nejvhodnějším typem ochrany právě vyhlášení chráněnou krajinnou oblastí. Statut CHKO totiž na rozdíl od národního parku dovoluje pokračovat v osvědčených způsobech hospodaření.

Vše je ovšem teprve v jednání. V případě realizace návrhu by CHKO Soutok zasahovala i do našeho katastrálního území, a to směrem od Lednice po protipovodňovou hráz.

Co vy na to, Rakvičané? Pokud chceme pomoci přírodě a zachovat poslední zbytky lužních lesů a luk, neměli bychom návrh podpořit?

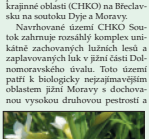
Konitrud lékařský

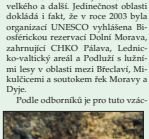
Tesařík obrovský

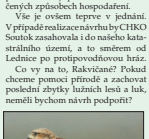
Raroh velký

Únor opět naplní obecní kasu

Některé záměry plánované na letošní rok Obcí Rakvice se zatím nepodařilo uskutečnit, neboť se teprve v únoru 2010 čeká vrácení financí z dotačních programů poskytovaných Evropskou unií, a to ve výši 6,6 milionu korun. Tato částka byla investována do rekonstrukce haly a do terénních úprav slanistého mokřadu Rybníčky. Z tohoto důvodu se oprava chodníku od fary kolem zdravotního střediska po uličku k ZD, chodníku v Nádražní ulici a vybudování osvětlení na hřbitově posune až na jaro příštího roku.

Pozemková úprava extravilánu

V září byla uzavřena smlouva s vybraným zpracovatelem o komplexní pozemkové úpravě nezastavěných částí katastrálního území obce Rakvice. Netýká se již viničních tratí, neboť na nich byla dílčí pozemková úprava provedena před několika lety. Nyní probíhají práce na zaměření skutečného stavu pro porovnání se stavem evidenčním. Zhruba v březnu/dubnu 2010 se uskuteční jednání zástupců Pozemkového úřadu Břeclav a zpracovatele pozemkové úpravy se Zastupitelstvem obce k podání vysvětlení celého následného postupu. Vlastníci pozemků budou k projednání návrhů úprav kontaktováni.

Poděkování

Obecní úřad Rakvice děkuje zámečnické firmě pana Josefa Ludvíka (Rakvice – Nová 535) za sponzorský dar obci – zhotovení a instalaci zábradlí k hlavnímu vchodu místního hřbitova.

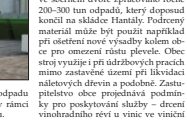

BUDE PADAT? NEBUDE PADAT?

To byl tedy rok. Napřed tolik ujištění, že se nás ekonomická krize netýká. A ona, potvora, nikým nezvána sem přišla. Šlepně tak s tou prasečí chřipkou. Ta přece řádí v Mexiku či Kanadě. A máme ji tady.

Takové zprávy nutí každého zodpovědného člověka být ve střehu a ostražitě sledovat a vyhodnocovat informace shůry.

Proto určitě nikomu neunikla senátorská iniciativa primátora Teplic ve věci zimní údržby veřejných chodníků. To bylo různých jednání se starosty a se Svazem měst a obcí. A to uznalého pokyvování k námitkám. Efekt – ztráta času. Zákon schválily obě komory parlamentu a i pan prezident podepsal.

Co teď. Města a obce si musí s úkolem poradit. Konkrétně v Rakvicích máme cca 7 km veřejných chodníků, a to ještě nějaký kilometr chybí dodělat. Podle známého přísloví nemá na hovězího chleba, který vždy k radosti padne na tu správnou namazanou stranu, se dá očekávat, že tuto zimu spadnou kvanta sněhu. No a pak babo rad!

Každý zodpovědný občan, který si doposud odklízel sníh před svým domem sám, si v klidu bude stačit slo si a času v době, když se peřina roztrhla a padal a padal.

Současné kapacitní zdroje obce:

4 dělníci s jedním traktorkem, 6 ručních odhrnovačů, několik lopat a košťat, 3 administrativní pracovnice + knihovnice, 1 uklízečka, starosta, 8 neuvolněných zastupitelů, členové jednotky dobrovolných hasičů (zasahují dle smlouvy a v rámci krizového systému při požárech, haváriích a živelných pohromách).

Jiné možnosti:

Nezaměstnaní přes úřad práce (nedostatek finančních prostředků), co s děrníky, když zrovna nebude padat), sociálně potřební (mají povinnost odpracovat za měsíc do 30 hod., buď si odpracují, když nebude padat, a nebo budou čekat až napadne a nesilnou potřebné bytečný odpracovat, čímž přijdou o slíbené dávky podpory), dělikventi potrestaní výkonem veřejných prací (mají své zaměstnání a trest si odpracují ve svém volnu, a to znovu nemusí padat), pořízení výkonné odklízecí techniky (nedostatek prostředků), objednání služby (opět nedostatek prostředků), navíc nejsou v okolí nadbytečné kapacity), intenzivní solení (poškození životního prostředí) nebo zastupitelstvo obce stanoví veřejnou vyhláškou termín pro odklizení 50 dnů a ono to mezitím roztaje.

Řešení z nejvyšší nouze:

Modlitba, poručení větru, deště i zejména sněhu či provaz.

Skutečnost:

Obec zřetrati více za rozšíření pojistné smlouvy na pokrytí rizika úrazů na chodnících, Obec stanoví harmonogram postupu odklízení sněhu s upřednostněním nejvíce frekventovaných míst a zajistí úklid v rámci svých kapacitních možností.

Nakonec to může zůstat jako doposud. Zkrátka – že si každý uklidí před svým domem. Věština to tak dělala, dělá a bez ohledu na zákonná nařízení to bude dělat dál. Protože to považuje za normální. Za tento přístup jim patří velký dík.

Petr Vajbar

VÝZVA

Pro bezproblémové provedení zimní údržby vozovek na místních komunikacích v obci v případě sněhových srážek vyzýváme majitele vozidel, aby za takové situace parkovali vozidla mimo vozovku. Děkuji za pochopení.

Petr Vajbar

Přes „zaječský“ most projely první automobily

Ocelový most nad železničním koridorem Brno-Břeclav u Zaječ je konečně hotový!!! Dokončena byla i oprava vozovky a nájezdové rampy, takže před několika dny přes něj mohla projet první auta. To jsme samozřejmě s úlevou uvítali my, obyvatelé Rakvic, neboť tím okamžikem byla zrušena objížďka přes obec.

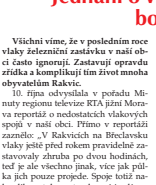

Most přišel na zhruba 50 milionů korun, oproti původnímu je širší, takže po něm mohou automobily přejíždět zároveň v obou směrech.

Téměř totožné mosty by se v budoucnu měly objevit na třech dalších místech Břeclavska, kde místní silnice křižují železniční koridor z Brna - konkrétně u Šaškvic, Ladné a Pouzdřan.

HaM

Zase dál s odpady

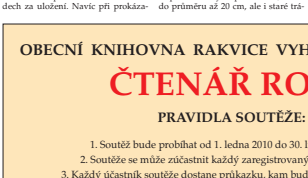

Od roku 1995 funguje v obci sběrný dvůr na odpady. V uplynulé době prošel celý systém nakládání s odpady vývojem. Můžu osobně potvrdit, že díky pochopení občanů je naše obec stále příkladem ostatním v množství vytříděného odpadu. Stále je však co zlepšovat.

Roční produkce komunálního odpadu z Rakvic se ustálila na množství kolem 1 000 tun. Samotné uložení jedné tuny na skládce stojí obec letos přes 1 000,- Kč (skládkování 370,- + 9 % DPH, rekultivační rezerva 100,- + 9 % DPH, základní poplatek dle zák. 185/2001 Sb. 500,-). Připočtěme náklady za manipulaci a dopravu, provoz dvora, opravy kontejnerů a podobně a zjistíme, že vybraný roční poplatek od obyvatel zdaleka nepokryje náklady. Jedinou cestou je stále důslednější třídění. Jednak se ušetří na dopravě a také na nákladech za uložení. Navíc při prokázaném množství vytříděného odpadu má obec nárok na odměnu v rámci státní podpory třídění odpadu.

V prosinci proběhlo předání a následné kolaudace rozšířeného sběrného dvora. Na celkových nákladech cca 4,5 mil Kč se obec podílí pouze částkou ve výši 7,5 %. Ostatní prostředky získal dobrovolný svazek obcí Čisty jihovýchod v rámci podpory společného projektu výstavby a rozšíření sběrných dvorů v 10 obcích.

Největší investiční položkou bylo pořízení nového mobilního drticího stroje na bioodpad s vlastní motorovou jednotkou. Toto zařízení podrtí běžný odpad zelené, větve do průměru až 20 cm, ale i staré trámy (nesmí na nich být kramle a větší kovové součásti). Podle dlouhodobého průzkumu může být takto ve sběrném dvoře zpracováno ročně 200–300 tun odpadů, který doposud končil na skládce Hantály. Podrcený materiál může být použit například při ošetření nové vysadby kolem obce pro omezení růstu plevele. Obec stroj využije i při údržbových pracích mimo zastavěné území při likvidaci náletových dřevin a podobně. Zastupitelstvo obce projednává podmínky pro poskytování služby – drcení vinohradního réví u vinic ve viniční trati Kozí horky.

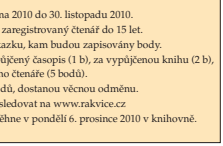

Pro dodržení předepsaných pravidel třídění odpadu a pro zajištění maximální bezpečnosti vyzýváme občany, aby při dodání odpadu do sběrného dvora respektovali provozní řád a pokyny správce dvora a obsluhy stroje.

Petr Vajbar

OBECNÍ KNIHOVNA RAKVICE VYHLAŠUJE SOUTĚŽ

ČTENÁŘ ROKU

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

1. Soutěž bude probíhat od 1. ledna 2010 do 30. listopadu 2010.
2. Soutěže se může zúčastnit každý zaregistrovaný čtenář do 15 let.
3. Každý účastník soutěže dostane průkazku, kam budou zapisovány body.
4. Body získáte: za návštěvu knihovny (1 b), za vypůjčený časopis (1 b), za vypůjčenou knihu (2 b), za zaregistrování nového čtenáře (5 bodů).
5. Tři čtenáři, kteří získají nejvíc bodů, dostanou věcnou odměnu.
6. Průběžné hodnocení můžete sledovat na www.rakvice.cz
7. Vyhodnocení soutěže s předáváním cen proběhne v pondělí 6. prosince 2010 v knihovně.

Jednání o vlakových spojích připomíná boj s větrnými mlýny

Všichni víme, že v posledním roce vlaky železniční zastávku v naší obci často ignorují. Zastavují opravdu zřídka a komplikují tím život mnoha obyvatelům Rakvic.

10. října odvysílala v pořadu Minuty regionu televize RTA jižní Morava reportáž o nedostatcích vlakových spojů v naší obci. Přímo v reportáži zaznělo: „V Rakvicích na Břeclavsku vlaky ještě před rokem pravidelně zastavovaly zhruba po dvou hodinách, teď je ale všechno jinak, více jak půlka jich pouze projede. Spoje totiž nahradily autobusy, ty ale prý jezdí nepřesně a místní je proto skoro nevyužívají.“

Aby se situace neopakovala i v následujícím roce, obrátila se Obec Rakvice, ale i jednotlivci občané na Odbor dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje s připomínkami k připravovanému železničnímu jízdnímu řádu 2009/2010.

Koncem října jsme obdrželi výsledek jednání. Jihomoravský kraj (objednavatel regionální železniční dopravy), společnost KORDIS JMK (organizátor IDS JMK), České dráhy (drážního dopravce) a Správa železniční dopravní cesty (správce dopravní infrastruktury a vydavatel jízdního řádu)

veškeré připomínky občanů i Obce Rakvice zamítly s odůvodněním:

Žádost o zastavení R 806 a R 809 zamítnula ministerstvem dopravy jako objednatelem dálkové dopravy;

- chybějící spojení do Břeclavi na 13:20: Lze realizovat ve 13:00 připojem 555 do Podivína k lince R5: Břeclav 13:21
- chybějící spojení do Brna na 13: 24: Lze realizovat ve 12:32 připojem 550 do Zaječ k lince R5: Brno 13:24
- chybějící spojení z Břeclavi ve 14: 30 (S3 jede 15:10): Lze realizovat ve 14: 38 linkou R5 do Podivína k přípoji 555: Rakvice cca 15:02
- chybějící spojení z Břeclavi v 18:30 a 20:30 (S3 jede se 18:10 a 19:38): Lze realizovat v 18:38 a 20:38 linkou R5 do Podivína k přípoji 555: Rakvice 18:59, 20:59

Co k tomu dodat. Asi nezbude než, jak se říká, „namazat pod kolenama...“ a připomenout si rčení: Neví bohäč žäčný, jak chudák život tráví.

HaM

Nekončí v roce 2010 platnost vašeho řidičského průkazu?

V průběhu roku 2010 končí platnost řidičských průkazů vydaných v období od 01. 01. 1994 od 31. 12. 2000.

Po 31. 12. 2010 majitelé nevyměněných řidičských průkazů pozbývají oprávnění k řízení motorových vozidel jakékoliv kategorie. Rozhodující pro výměnu řidičského průkazu je datum jeho vydání, nikoliv typ řidičského průkazu.

Kde si mohou vyměnit ŘP občané Rakvic?

Na Městském úřadě Břeclav - Odbor správních věcí a dopravy, náměstí T. G. Masaryka 3 - vchod vedle vojenské správy (1. poschodí - registr řidičů - přepážka)

Úřední dny:
pondělí-středa:8:00-17:00
úterý - čtvrtek: 8:00-14:00

K zaregistrování slouží vyvolávací zařízení, nezapomeňte si vytisknout na chodbě lístek.

Poslední lístek se vydává 1/4 hodiny před ukončením pracovní doby.

Co musíte mít s sebou?

- platný řidičský průkaz
- platný doklad totožnosti (OP nebo náhradní doklad OP nebo pas + doklad o trvalém pobytu)
- 1x fotografie (3,5x4,5 cm) - čelní pohled ze současnosti, možnost barevná i černobílá
- příslušnou vypsanou žádost (naleznete na webových stránkách MÚ Břeclav v části TISKOPISY A FORMULÁŘE - www.breclav.org)
- osoby starší 60-ti let musí předložit lékařské potvrzení

Kolik vás bude výměna řidičského průkazu stát?

Povinná výměna ŘP je osvobozena od správního poplatku.

V jaké lhůtě vám bude řidičský průkaz vyměněn?

Výměna řidičského průkazu se provádí na počkání, alespoň tak to slibují pracovníci MÚ Břeclav na svých webových stránkách.

HaM

Martin Němec přispívá pravidelně svými fejetony do časopisu Žena a život. Možná vás bude zajímat, jak v jednom z nich, s názvem Zadarmo, popisuje svoje dojmy a pocity z návštěvy „našeho" jihu Moravy, mimo jiné i z Rakvic.

Zadarmo!

Martin Němec - malíř, hudební skladatel, spisovatel (Štodola, Vana s výhledem), scénárista (film Jurije Hercze T.M.A., Perníková věž Milana Steindlera), kapelník a autor písní skupin Precedens a Lili Marlen

Nedávno, po několika letech příprav, jsem se vydal na dobrodružnou cestu do exotických krajů, na výlet slibující nebývalá poznání, na velkou túru do daleka. Původně jsem chtěl navštívit Istanbul, Jeruzalém a Marráků, ale po dlouhém váhání, vypláněním studiem dostupných informací, jsem změnil plán. Rozhodl jsem se navštívit Rakvice, Valtice a Mikulov.

Změnu trasy, jak musím přiznat, ovlivnila skutečnost, že jsem nikde nenašel sebemenší zmínku o kvalitě istanbulského vetlínu, lahodnosti jeruzalémské slivovice, natož o jakosti marráksského burčáku. Takže mé rozhodnutí bylo nasnadě.

„Cesta byla suchá, místy mokrá," zpívají Buty v jedné písni. Jsem neřidič, a tak jsem jedním uchem poslouchal přítele, který točil volantem, a oběma očima jsem pozoroval krajinu zrezivělou podzimem. Mám rád podzim. A taky mám rád léto a jaro a zimu. Podobně to mám i se ženami, z nichž nejvíc se mi líbí blondýny a brunety a zrzavé. A vlastně Sinéad O'Connor, když byla dohola, to taky moc slušelo.

Můj řidič svého auta, malíř původem z Mikulova, měl vše načasované s precizností amerického producenta, německého plukovníka nebo českého... teď se mi zrovna nic nevybavuje. Ve vteřině, kdy nás (jeho) vůz mířil ceduli s názvem první vinné zastávky Rakvice, vystřídal na rádiových vlnách jako mávnutím kouzelného koštýře Vaška Neckáře Jožka Černý.

První sklipek byl vlastně bývalou garáží, takže mě ani nepřekvapilo, že nám jeho majitel při třetí pečce burčáku pustil několik pecek Tonyho Duchačka. Moc se mi líbilo garážmistrovo prohlášení, že se celý život pokoušel založit archiv vlastních vín, ale nedaří se to, protože je každý rok všechna vypláská.

Po několika hodinách jsme vyšli na rakvickou náves a užasli jsme. Hrála tu skvělá cimbálovka a všude kolem nás ovládali nemémě skvělý burčák. Zadarmo! Kamarádka kamaráda, přebírající řízení auta, odevzdané zamířila k jednomu ze stánků, aby si koupila vodu. Její objednávka vzbudila sice podiv, ale nakonec se dvě deci vody našly a o penězích nechtěl nikdo slyšet. Pak jsme určitě vůni dařícího gulaše... Řidička šla zjistit, jakou má ten pokrm chuť a cenu. Dostala porci, jakou svět neviděl. Zadarmo! Kamarád se domníval, že neplatit je výsadou žen. Vyrazil s peněženkou v ruce ke kotli, který, podobně jako v parní lokomotivě, obsluhovali dva muži. „Chlapi, co stojí ten guláš?" zeptal se. „Franto, drž ně, nebo ho lištím," zahučel jeden z kotelníků, zatímco druhý tazateli místo facky vrazil velký talíř s ještě větší porcí zvěřiny. Jako třetí jsem se stejnou otázkou okrášlenou pražským přízvukem přišel já. Guláštík mi naservíroval vrchovatý talíř a se smíchem řekl: „My si to odečtem z daní." Najedli jsme se, dopili a vyrazili k autu. Tahle neplacená hostina nás trochu vyvedla z míry. Člověka by nenapadlo, že Morava je od Čech tak vzdálená. A co teprve Čechy od Moravy…

Ve Valticích jsme si dali jen pohárek a pak už Mikulovem celou noc protékal burčák jako Temže Londýnem. V posledním garážosklípku jsme, tuším, poslouchali videňské rádio. Rakouská popmusic je cosi jako grónský nudismus. Druhý den jsme vstali v hodinu, kdy se dá snídat jedině oběd. O kachnu později jsme navázali přetrženou noc včerejší noci ve vinotéce. Když slunce, které zapomnělo vyjít, hrozilo, že brzy zapadne, rozhodl jsem se okysličit mysl. Vydal jsem se na jednu z mikulovských dominant – Svatý kopeček.

Po všem tom burčení jsem ale nenašel správnou cestu a ocitl se mezi viniceni. Z révové se přede mnou vynořila paní, kolem které kroužil německý ovčák. Zeptal jsem se, jak se dostanu ke kostelu na vrcholu kopce, a ona ochotně ukázala tím směrem. „Musíte proletět křovím a vyšplhat po skále, pak půjdete vlevo a prokoušete dalším křovím. Pak už narazíte na cestu." Její pes příběhl a přátelsky mě očichal. Měl takový zvláštní obojek s kšandami a já si v tu chvíli uvědomil, že je to jedna ze situací, které se mohou přihodit snad jenom mně. Vždyť se ptám na cestu nevidomé! Vyrazil jsem ke křovískům skalnatého svahu s pocity vděčnosti a nedůvěry. „Je tam krásný výhled," volala za mnou slepá paní. Bylo šedesáté zatáženo, takže výhled nevyhlížel nijak. Cestu mi ale popsala dokonale, a tak jsem po troše alpinismu a několika zástavách srdce stanul v cíli. V tu chvíli na oblohu vyhulo neslýsané čtyři horkovzdušné balony. Jako by neviditelní orli hráli zpomalený volejbal. Pak kdosi rozhrnul oponu zataženého nebe a nad obzorem se vykutálel pátý balon – slunce. Byla to majestátní barevná a širokoúhlá podívaná. Zadarmo!

Nestálo to nic, jako většina věcí, které za to stojí…

Jaroslav Vajbar se již brzy objeví na plátnech kin

Pro Rakvičany není jistě novinkou, že Jaroslav Vajbar dokáže ze stěbel slámy vytvořit opravdu nádherné věci a také kuriozity. V České knize rekordů má hned 12 zápisů - mezi nejznámější patří přes dva a půl metru vysoký minaret, obří zvon, největší slaměný adventní věnec, koštýř či nejmenší pomlázka a nejmenší (funkční!) slaměný koštýřek.

Možná vás ale překvapí, že se také o Jaroslavu Vajbarovi a jeho českých NEJ… právě v těchto dnech točí nový film režiséra Roberta Sedláčka (Muži v fijí, Pravidla lži). Komedie zatím nese pracovní název Největší z Čechů a dějí má vycházet nejen z činnosti známé pelhřimovské agentury Dobrý den, která zaznamenává různé kuriózní počiny, ale také z osudů některých rekordmanů. A tak hraně scény čerpají z příhod, které pracovníci agentury při své činnosti zažili. Film by se měl v kinech objevit někdy v druhé polovině příštího roku.

V hlavních rolích se představí Igor Bareš, Jaromír Hanzlík, Anna Geislerová, Jan Hřebejk nebo třeba Stanislav Zindulka, „našeho" Jaroslava Vajbara pak ztvární Igor Chmela, známý z role ředitele nemocnice v seriálu Ordinace v růžové zahradě.

V přípravovaném filmu nebude chybět také fakír Petr Fiedor, pelhřimovském náměstí bude pobíhat hořící kaskadér Ruda Bok, své umění předvede fotbalový driblér Jiří Kremser či konstruktér nejmenšího motocyklu v Evropě Aleš Špirman. Ve snímku se objeví i exponáty Muzea kuriozit - největší polévkový hrnec, obří trychtýř, čajová konvička na rekordních 640 litrů nebo třímetrový štětec.

Aby bylo natáčení co nejvíce autentické, zapůjčil pan Vajbar filmařům svá dílka. A že jich odjela z Rakvic ku Praze plná avií! Řídil ji pan Květoslav Filipek a bez újmy dopravil všechny slaměné výrobky na natáčení a zpět do Rakvic. Za to mu patří velký dík nejen od Jaroslava Vajbara, ale i režiséra filmu – Roberta Sedláčka. *HaM*

Režisér Robert Sedláček není s výkonem herce spokojený a scénu se přetáčí. Tak to vypadá, když chlapa ze Slovácka hraje Pražák…

Jaroslav Vajbar ukazuje scénu filmovému představiteli Igoru Chmelovi, jak se má sláma správně vázat. Podle výrazu herce zřejmě nepůjde o jednoduchou záležitost

Scéna s hraním na hubu

Kromě mistrovství ve vázání slámy dokáže Jara Vajbar zahrát pro obveselení společnosti také „na hubu" s doprovodem na „vinohradnický" bednu. Kdo ho někdy při této činnosti viděl, jistě chápe, že režiséra jeho recesistický kousek tak zaujal, že ho do filmu zařadil.

Igor Chmela samozřejmě hraní „na hubu" neovládá, a tak musel Jara zvuk nejprve předtočit, aby herec mohl pokračovat na playback. A jak natáčení této scény probíhalo? *HaM*

Nu to že mám hrát? Vždyť je to obyčejná bedna…?

To není obyčejná bedna, chlapče. To je bedna vinohradnická! A na tu se hrát dá…

Enom to musíš umět. Pořádně se dřevej…

Moraváci… Bocknou do bedny a mať celej orchestr…

Hele, tak já to zkusím…

Rejžo, u mě dobrý…

Díky, pánové, je to tam… A teď si dáme krátkou přestávku…

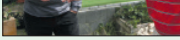

Rekna ti, Jardo, byla to dřina! Nemáte to vy Moraváci lehký…

To vís, chlapče, to není jak hrát v Národním…

Jaro, naučil bys mě to „hraní na hubu"? U nás v divadle to nikdo neumí…

Teď v těhě dojeď, pokopeš ně ze tří řádky a já tě to naučím…

HaM

Rádi v našich řadách přivítáme nové členy aneb Letečtí modeláři v Rakvicích

Konec roku bývá obvykle časem ohlédnutí za uplynulým obdobím, časem bilancování, nových předsevzetí a plánů.

My, členové Leteckomodelářského klubu Rakvice, letos změníme přístup k této tradici a místo obvyklého výčtu, co jsme v minulém období udělali či neudělali, se rakvickým občanům trochu podrobněji představíme.

Ti, kteří z jakéhokoliv důvodu procházejí či projíždějí kolem pozemků za zemědělským družstvem, zde mohou sledovat naše pravidelná sobotní a nedělní tréninková létání. Takto nás určitě již znáte. Kdo však jsme ve skutečnosti?

Jsme parta nadšenců, kterým učarovala letadla, ať již skutečná, nebo alespoň jejich modely. Většina z nás překročila důchodový věk, společně s nejdůležitější – měli jsme elán, našli se i starší modeláři, kteří pomohli, poradili a nechyběla ani základna těch nejmladších. Začínali jsme, jak se říká, od píky. Postupně jsme se zdokonalovali a získávali pracovní návyky potřebné ke stavbě leteckých modelů, s nimiž jsme se učili létat, ale zároveň přijímat havárie, prohry a špatná umístění na modelářských soutěžích. Z počátku jsme neznali balzu (pozn. red. - měkké, velmi lehké dřevo z jihoamerického stromu používané na stavbu leteckých modelů), laminát, potahové fólie, ovládání rádiem, neznali jsme ani počítače a diskotéky.

Výhodou této doby však byla cenová dostupnost modelářského materiálu, což umožňovalo věnovat se modelářství prakticky každému zájemci. Přesto i tehdy modeláři odcházeli a přicházeli a zůstávali jen ti nejvytrvalejší. Pro některé z nás bylo letecké modelářství přestupnou stanicí pro létání na skutečných letadlech, ať už na větroních či motorových letadlech v aeroklubech, nebo odrazovým můstkem pro civilní letecké zaměstnání.

Po roce 1989 se situace zásadně změnila. Otevřením západního trhu a možností podnikání českých subjektů získávají modeláři všech odborností přístup k bohaté nabídce kvalitního modelářského sortimentu. Bohužel však v cenových relacích ne zcela přístupných té nejširší modelářské veřejnosti. Navíc prudký rozmach počítačové techniky a přece jen odlišný životní styl mladé generace způsobil zřejmě odliv zájemců o letecké či jiné modelářství. Zřejmě i proto lze na leteckomodelářských akcích potkávat modeláře především našeho věku.

Co se však skrývá pod názvem modelařina? Pokrok se nezastaví ani v tomto odvětví sportovní činnosti. Jsou zhruba dvě možnosti, jak si pořídit model letadla. Jedna skupina modelářů, kteří jsou pracovně vytíženi, staví své modely ze zakoupené stavebnice (složení vyžaduje jen několik hodin práce, neboť stavebnice je vybavena vším potřebným, obvykle je však nutné dokoupit motor a radiové vybavení), „skalní" modeláři nakoupí potřebný materiál a postaví celý model podle plánu či svých vlastních představ. Na tento druh modelářské činnosti je však třeba mít přece jen trochu víc času a samozřejmě i potřebnou zručnost. Obě skupiny však se svými modely nejraději létají. Pohled na letící model je pro leteckého modeláře zřejmě stejným

zážitkem, jako pohled žokeje na svět ze sedla koně. Začátky jsou obvykle těžké, je dobré mít někoho, kdo v prvních chvílích pomůže. Zmenší se tím počet nechtěných zničených zbytečnými haváriemi. S počtem startů a náletových hodin se zvyšuje jistota pilotáže a bezpečnost létání. Ani pak však nelze vyloučit zásah vnějších sil – rušení, chybu pilotáže nebo technickou závadu na modelu, motoru či elektroinstalaci. V takovém případě se může model v hodnotě třeba desítek tisíc korun v několika vteřinách proměnit v hromádku dřevěných třísek. I to je modelařina.

Obracíme se tedy ke všem neorganizovaným modelářům a otcům, kteří pro své děti zakoupí jakýkoliv rádiem řízený model. Zádáme vás, přijďte za námi a domluvíme se na podmínkách při jejich provozování. Nekoordinovaný rádiový provoz může mít v důsledku elektronického rušení při vysílání za následek havárie našich právě provozovaných modelů. Navíc rádi pro vás můžeme začátečníkům alespoň radou nebo prakticky při výuce pilotáže. Rádi v našich řadách přivítáme nové členy a nemusí mít ani dúchodový věk.

Naše modelářská činnost nemá jen charakter zábavy. K jejímu provozování potřebujeme určité podmínky, především kvalitní travnatou plochu. Díky vstřícnosti Obce Rakvice a ZD Rakvice takovou plochu máme a pravidelně se staráme o její údržbu. Kvalitní plocha je zárukou bezpečného provozu našich modelů letadel. Přesto se najdou lidé, kteří jí dokáží zničit jízdou na čtyřkolkách nebo na koních. Je-li terén vlhký, po produkci takových prostředků je letištní plocha k provozu našich modelů zcela nepoužitelná.

Hlavní náplní naší modelářské činnosti je tréninkové létání. Každé sobotní a nedělní odpoledne nás můžete vidět na místním modelářském letišti. Odradit může pouze nepříznivé počasí. Na požádání či pozvání se zúčastňujeme veřejného létání v rámci regionu. Jedenkrát za rok prezentujeme naši činnost formou létání pro veřejnost při příležitosti Mezinárodního dne dětí. Jsme připraveni provést letové ukázky při akcích pořádaných Obcí Rakvice, popřípadě i jindy.

Naše činnost je poměrně nákladná, a to i tehdy, pomineme-li výdaje na stavbu a provoz modelů. Nejsme výdělečnou organizací a veškeré náklady hradíme z vlastních klubových příspěvků. Bez finanční dotace Obce Rakvice, podpory ZD Rakvice a darů sponzorů by naše veřejná činnost nebyla možná. Za to jim všem patří velký dík.

Za Leteckomodelářský klub Rakvice
Josef Kučera

Z činnosti seniorů ZP Rakvice

Členskou schůzi míváme dvakrát do roka (před Dnem matek a před Mikulášem), výbor se schází pravidelně jednou za měsíc. Připravujeme nejen různé akce, jejichž prostřednictvím cílem je udělat co nejvíce pro naše členy, ale také se vzájemně navštěvujeme při příležitosti životního jubilea či podporujeme při nemocech.

Letošní rok 2009 byl úspěšný. Začal masopustním fašankem, na němž seniorky zpestřily příjemnou atmosféru nedělního odpoledne vystoupením mažoretek.

Uskutečnili jsme 3 zájezdy, a to v srpnu do Rájce - Jestřebí, Boskovic a Černé Hory (zde jsme navštívili pivovar), v září do Třeboně a Jaroměřic v říjnu do Valtic, Lednice, Mikulova a Pasohlávek (projeli jsme se lodí po Mušovském jezeře). Někteří z nás také využili možnosti zúčastnit se rekondičního pobytu ve Velkých Losinách, v Jevíčku a Nekoři.

V současné době se těšíme na vánoční koncert dechových hudeb v Hodoníně, ale také na návštěvu rakvických občanů v domovech důchodců, kam pravidelně před vánočními svátky docházíme společně s pracovníky OÚ Rakvice.

Všem našim členům, ale i občanům Rakvic přejeme klidné příjemné svátky a mnoho úspěchů v novém roce.

Výbor ZO SZP v Rakvicích

Zpráva JK Rakvice

Opět máme konec roku a tedy čas ohlédnout se za naší činností.

Jaro je každoročně ve znamení narození hříbátek a následného připouštění klisen. V červenci jsme se zúčastnili Moravskoslezské výstavy koní v Tlumačově. A opět jsme byli úspěšní! Získali jsme první místo za hříbátko po hřebci Artistovi, matkou je klisna Loren. Tento výstavní kousek je stále v naší stáji, můžete se přijít podívat.

Následovat měly hobby závody ve vytrvalosti, ale pro málo přihlášených do vyšších soutěží se nakonec nekonaly. Distančních závodů se vzdávame neradi. Proto se náš oddíl domluvil s oddílem z Mikulova a v červenci 2010 uspořádáme mistrovství republiky a současně mezinárodní závody ve vytrvalosti.

Rej masek 6.září začal jako již tradiční průvodem masek na koních obcí a pokračoval několika soutěžemi na letišti. Zpestřením odpoledne byla prezentace rakvického hasičského sboru. Děti si mohly vyzkoušet útok s proudnicemi a střílání na cíl. Vyvrcholením byl příjezd nového hasičského auta se vší parádou-sirénami, houkáním, vyzdvojenou posádkou a perfektní ukázkou profesionálního zásahu.

V říjnu bylo pro nás zážitkem italské Merano, kde jsme se zúčastnili ME haflingů. V těžké konkurenci soutěžily i dvě zástupkyně ČR a vedly si velice dobře. Naše reprezentace si získala obdiv italského svazu ani ne tak svými výkony, ale svými fanoušky. Přijel jich plný autobus, což je pro tyto akce nebývalé. V Meranu se navíc po poněkud složitém hlasování rozhodlo, že příští ME haflingů v roce 2010 bude v naší republice v Pardubicích. Pro nás velká čest!

A co říci závěrem? Děkujeme všem našim přátelům a příznivcům za trpělivost a podporu chovu haflingů a jezdeckého sportu. Do nového roku si navzájem popřejme hlavně zdraví a pohodu. Ať se naše plány podaří uskutečnit!

Za JK Rakvice
Jaroslava Nachtigalová
a Blanka Studijníková

SK RAKVICE 1932

Vážení sponzoři, partneři, příznivci a fanoušci rakvického fotbalu,
děkujeme za přízeň v roce 2009,
přejeme Vám krásné Vánoce
a do nového roku 2010 pevné zdraví, úsměv a pozitivní myšlení.

Pauť se bohužel mýlil, žádná pořádná rocková kapela v Rakvicích od té doby nevznikla i když nemálo pokusů tu bylo. Škoda, snad ale zase někdy...

V cizině uspěli vinaři z Rakvic
Rakvičtí vinaři zabodovali v Německu
V Německu řádila rakvická vinařství

– to je jen výběr z titulků některých českých periodik, jež koncem září informovala veřejnost o úspěchu společnosti Vinselekt Michlovský a Rodinného vinařství Pavla Bindera na prestižní mezinárodní soutěži Mundus Vini v německém Neustadtu.

Ze čtrnácti medailí (čtyř zlatých a deseti stříbrných), které naši vinaři v Německu získali, doputovalo do Rakvic hned pět. V Neustadtu se tak nejúspěšnějšími vinaři zastupujícími naše barvy stali právě Rakvičtí.

Podle slov Marka Babisze (hlavní sommelier Národního vinařského centra) Mundus Vini svým devátým ročníkem opět potvrdila vůdčí roli mezi světovými soutěžemi.

V letošním roce se tohoto klání, které je považováno za vstupenku na německý trh s vínem, zúčastnilo 44 zemí celého světa s 5726 vzorky.

Přehled rakvických oceněných vín:

ZLATÁ MEDAILE

Vinselekt Michlovský, a. s. - Pálava Privat selection 2002
Vinselekt Michlovský, a. s. - Pálava, výběr z hroznů Privat selection 2008
Rodinné vinařství Pavla Bindera - Ryzlink rýnský, pozdní sběr 2008

STŘÍBRNÁ MEDAILE

Vinselekt Michlovský, a. s. - Pálava, výběr z hroznů Vinum Palaviense 2006
Rodinné vinařství Pavla Bindera - Pálava, výběr z hroznů 2008

Rakvický Vinselekt přivezl další medaile z Izraele

Moravská vína opět bodovala na prestižní zahraniční soutěži Terravino v Izraeli. Odvážejí si čtyři velké zlaté, tři zlaté a pět stříbrných medailí, z nichž jedna **zlatá za Muškát Ottonel výběr z bobulí 2007 Private selection a dvě stříbrné za Hibernal 2007 pozdní sběr BIO a Veltlínské zelené 2007 pozdní sběr Private Selection** patří vinařské společnosti **Vinselekt Michlovský a.s., Rakvice.**

Ing. Miloš Michlovský byl také jako lonský vítěz soutěže přizván do hodnotící komise, a to společně se sommelierem Lubošem Bártou. Českou republiku tak na prestižní akci zastupovali dva degustátoři.

A jak hodnotí atmosféru v Izraeli Miloš Michlovský? „Dlouho nezapomenu na aplaus, který se ozval, když ředitel soutěže na slavnostním galavečeru vyhlásil, že Česká republika získala hned čtyři velké zlaté medaile. Po úspěších z minulých let mají v Izraeli vína z České republiky opravdu velmi dobré jméno a hodně příznivců. To bylo poznat i při navazujícím izraelském vinném festivalu, kde byl u expozice soutěžních vín největší zájem právě o vína z České republiky, a to zdaleka nejen o ta ozdobená medailemi."

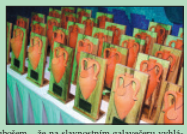

Cerpáno z www.vinazmoravy.cz

Kateřinská výstava vín

20. listopadu se uskuteční v rakvické sokolovně již IV. ročník **Kateřinské výstavy vín**, kterou tradičně pořádá **společnost Víno Rakvice pana Oldřicha Michlovského.**

K ochutnání bylo přichystáno kolem 250 vzorků mladých vín domácích i z okolí, jimž v úvodu pozdravil pan farář Pavel Křivý. Na tom, že letošní vína jsou velmi kvalitní, se shodla většina vinařů, ročník 2009 si pochvaloval i senátor Jan Hajda.

Každý účastník výstavy měl možnost vybrat pět vzorků vín, která ho něčím oslovila a přál by si, aby se umístila mezi těmi nejlepšími. Po sečtení výsledků můžeme s potěšením konstatovat, že titul nejlepšího vína letošní Kateřinské výstavy zůstává v Rakvicích. Nejvíce hlasů od přítomných „sommelierů" získalo Rulandské šedé – výběr z hroznů Rodinného vinařství Pavla Bindera.

Atmosféru vydařeného odpoledne, které se protáhlo až do pozdních nočních hodin, zpříjemnili svým vystoupením malí „Vrabčáci", kteří pod vedením p. uč. Jany Janouškové a Marty Reiterové nacvičili pásmo lidových tanečků. O dobrou náladu přeplněného sálu se pak postarala cimbálová muzika Grácia a muzáci

Víno - nejen na pití, ale i pro pleť

Víte, že se už ve starověku víno považovalo za omlazující prostředek? A není divu! Taková vinná koupel prý tělu velmi prospívá - hubí kvasinky, bakterie a kožní plísně. Výtažky z hroznů posilují krevní oběh a imunitní systém, stimulují látkovou výměnu a prokrvují celý organismus.

Doporučuje se také zábal z vysušených a rozmělněných jader hroznů. Antioxidanty v nich obsažené pohlcují škodlivé volné radikály 50krát silněji než vitamín E a 18krát silněji než vitamín C, a tak výrazně působí proti předčasnému stárnutí kůže.

Potřebujete kompletní péči pro celé tělo? Pak můžete vyzkoušet vinoterapii. Speciální balíček, jehož součástí je vinná koupel, tonizace, peeling, tělová maska, ale také vinná masáž, nabízejí Lázně Lednice.

Pokud si chcete vínem své tělo hýčkat a netoužíte přitom po návštěvě salonu, je zde k dispozici vinná kosmetika - koupele, sprchové gely, mýdla, peelingy či šampony a vlasové balzámy, jejichž hlavní složkou je právě víno!

Zlato Révy Rakvice na AWC Vienna

Jedenáct zlatých medailí získali na prestižní mezinárodní soutěži vín AWC Vienna 2009 vinaři z jihu Moravy. **Zlato za Rulandské bílé - ledové víno 2005 si přivezla také Réva Rakvice.**

AWC Vienna se po pěti letech existence stala s 9164 víny od 1514 výrobců největší soutěží oficiálně uznanou Evropskou unií.

awc vienna 2009
INTERNATIONAL WINE CHALLENGE

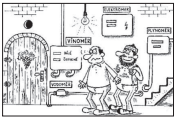

Do života jsme 3. října 2009 přivítali tyto občánky:

Vítáme Vás na svět,
malé uzlíčky štěstí!
Přejeme Vám milující maminku
a starostlivého tatínka.
Ať vás v životě čekají
jen samé hezké věci.

Malí školáci vítají nově narozené občánky

Eliška Stiburková

Jakub Sedlák

Kateřina Veselá

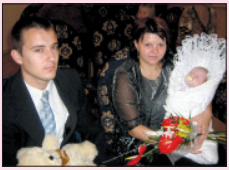

Lenka Markovičová

Lilian Bartoškovsá

Lucie Rohličová

Sandra Smetanová

Miroslav Tureček

Sňatek 14. listopadu uzavřeli:

Jitka Zástěrková a Kamil Sedlák

Putování s broučky

3. října uspořádala YMCA – klub Rakvice spolu s Ráčkem pro rodiče a děti večerní procházku s lampiony plnou her. Malí broučci hledali ztraceného broučka a bránili poklad před sovami. Putování zakončily děti teplým čajem a opékáním špekáčků u ohníčku v sokolovně.

Halloween

31. října se v rakvické sokolovně sešla a slétla nejrůznější dětská strašidla ze všech koutů naší obce, aby se pobavila , zatančila si a zasoutěžila.

S sebou si některá z nich dokonce přinesla dýňové pomocníky, kteří jim po setmění pomáhali vydatně strašit.

A že jim to strašení šlo, čekala na všechny odměna.

Rakvičané a Ondráš pomohli lidem postiženým povodněmi

V pátek 16. října se uskuteční v rakvické sokolovně benefiční koncert Vojenského uměleckého souboru Ondráš. Výtěžek z koncertu ve výši 24.750,- Kč byl použit jako pomoc obyvatelům obce Kunín, kteří byli zasaženi červnovými povodněmi. Děkujeme všem, kteří jste přišli podpořit dobrou věc a pomohli tak lidem v nesnazích.

Mikulášská show

Mikuláše, čerty, anděly, ale také děti a jejich rodiče pozvala v neděli 6. prosince na Náměstí Obce Rakvice.

Děti si do mikrofonu zazpívaly, zarecitovaly a protože byly všechny hodné (aspoň to tvrdily), čekala na ně mikulášská nadílka. Aby nezmrzly, tak i hrnek teplého čaje, dospělé pak zahřál pohárek svařeného vína.

Povedenou akci k všeobecnému veselí završil ohňostroj.

Kateřinské hody

Rakvičtí stárci a chasa uspořádali v sobotu 21. listopadu v sále sokolovny tradiční Kateřinské hody. K tanci, poslechu a skvělé náladě zahrála Bílovčanka.

Čtenářský maraton aneb Čtení pro radost

Sobota 28. listopadu byla vyhlášena Dnem dětské knihy, a tak Obecní knihovna Rakvice uspořádala ve spolupráci s I. stupněm ZŠ poprvé akci nazvanou Čtenářský maraton.

Již v devět hodin se v knihovně sešlo přes dvacet dětí, které se rozdělily na dvě skupiny. Menším se četl třeba Ferda mravenec Ondřeje Sekory nebo Dášeňka Karla Capka, starší děti mohly poslouchat ukázky z knihy Hoši od Bobří řeky Jaroslava Foglara nebo z Osady havranů Eduarda Štorcha.

Po poledni přestávce přišli další noví posluchači, takže se za celý den v knihovně vystřídalo třicet dětí a devět předčitajících, kterým patří velký dík. Akce se velmi zdařila a už teď se pořadatelé těší, jak si vše přišli rok zopakují.

Rakvická osma

ve spolupráci s OÚ Rakvice pořádá

v sobotu 19. prosince

v rakvické sokolovně

VÁNOČNÍ KONCERT

ZAČÁTEK V 18:00 HOD.

JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI

ZŠ a MŠ Rakvice

Vás srdečně zve

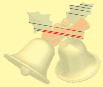

v úterý 22. prosince

v 18:00 hod.

na tradiční

VÁNOČNÍ KONCERT

do kostela Jana Křtitele

OÚ Rakvice Vás všechny srdečně zve

ve čtvrtek 31. prosince

po půlnoci ke kostelu

na ohňostroj

a silvestrovský svařák.

Víno k přípitku poskytne společnost

VÍNO RAKVICE.

PLESOVÁ SEZÓNA 2010

23. ledna	Rybářský ples	(hraje DH Brodčané)
29. ledna	Školní ples	(hraje skupina R-boom, předtančení - polonéza žáků 9. třídy ZŠ)
6. února	Krojový ples	(hraje DH Zlaťulka, zahájení v 19:00 hod. předtančením České besedy)
13. března	Maškarní ples	(hraje Rakvická osma)

Poděkování

Mateřská škola Rakvice děkuje **paní Sylvě Pribilové z Meda** za mikulášskou nadílku pro děti, **panu Oldřichu Michlovskému** za finanční příspěvek tanečnímu kroužku „Vrabčáci"

a **rodičům** za vzájemnou spolupráci při zajišťování různých potřeb vycházejících vždy z aktuální situace v MŠ.

Soutěž draků

Podzimní atmosféru v mateřské škole jsme si zpestřili vyhlášením soutěže o nejzajímavějšího draka pod názvem „Náš drak papírák".

Do školky přilételo celkem 41 draků. Velmi nás potěšilo, že mnoho rodičů vyšetřilo v době pracovního shonu a vinobraní chvilku pro svoje děti a společnou prací se vrátilo na okamžik do svého dětství. Výstavu je možné zhlédnout na chodbě mateřské školy, kde posoudíte kreativitu, tvořivost a soutěživého ducha.

Do hodnocení se zapojili všichni – rodiče, děti i první stupeň ZŠ. Celkem jich hlasovalo 144! Zúčastněné čeká sladká odměna a vítěze něco od větříčka. Všem děkujeme a těšíme se na další spolupráci. A kteří draci se líbili nejvíce?

1. místo – drak Marečka Hrdiny

2. místo – drak Filípka a Evelínky Navrátilových

3. místo – drak Deniska Valenty

Podzim v mateřské škole

Modrásci u rybníka

Vaření a příprava dobrot

Opékání brambor

Mikuláš

Ani letos na nás čert a Mikuláš nezapomněli. Všichni děti byly hodné (ostatně stejně jako vloni), a tak si čert nikoho neodnesl.

Mikuláši, andílku,
děkujem za nadílku.

A ty, čerte chlupatý,
jen si zůstaň za vraty!

Celý rok jsme hodní byli,
ve školce jsme nezlobili.

Hračky si vždy uklízíme,
po Večerníčku hned spíme.

Taneční kroužek Vrabčáci

Na Kateřinské výstavě vín si odbyl svou premiéru zbrusu nového tanečního vystoupení kroužek Vrabčáků. A že úspěch měly děti veliký!

Pod vedením p. uč. Jany Janouškové a Marty Reiterové nacvičily pásmo lidových tanečků. Kroje děvčátkům zapůjčil kroužek Polehrádek z Boleradic, třaslavice pro kluky obstaraly maminky a krásné dřevěné konky vyřezal tatínek paní učitelky Marty. Za to jim všem patří velký dík!

Vystoupení se líbilo také panu Okdřichu Michlovskému, a tak jeho firma přispěla kroužku finanční darem. Díky tomu už budou mít příště malí taneční kroje vlastní!

Včelí medvídci, čertíci a zpívání s Alenou Antalovou

V pátek 4. prosince se děti zúčastnily divadelního představení Včelí medvídci v sokolovně. Samy pak předvedly vystoupení Čertí školka, a za to jim Mikuláš z Mikra nadělil spoustu dárků.

V křesle pro hosta pak zasedla známá herečka Alena Antalová, která si se všemi dětmi, mezi kterými nemohli chybět ani svěřenci z Klokánku, zazpívala koledy.

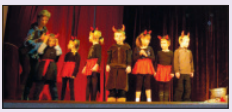

Praha už volá....

Nový školní rok zahájili deváťáci již tradiční dvoudenní návštěvou našeho hlavního města, v němž většina žáků byla poprvé.

Přivítala nás Praha zalitá sluncem, což umocnilo atmosféru starobylých uliček Malé Strany. Prohlédli jsme si Hrad (jak to ti vojáci Hradní stráže můžou proboha vydržet!), chrám svatého Víta (je hrozně veliký a nádherný), Zlatou uličku (domečky jsou malilinkaté), Daliborku (chudák Dalibor), Karlův most (tam hrál pán krásně na sklenice s vodou), Kampu (měli tu představení polykači ohňů), Židovské město (Golema ani chobotnice z druhého patra jsme nepotkali – škoda), Staroměstské a Václavské náměstí (Jan Hus i svatý Václav byli na svých místech) a spoustu dalších nádherných památek.

Projeli jsme se metrem a potkali mnoho známých osobností – herce Petra Štěpánka (doktorský plášť nechal doma) a manželku – režisérkou Vlastou Janečkovou, Daliborka Gondíka a jeho sestru Adélu Gondíkovou (Adéla se s děvčaty ochotně vyfotila, až nám málem omdlela radostí – samozřejmě děvčata, ne známá herečka) a byli jsme svědky, jak primátor Prahy Pavel Bém přivítal na červeném koberci před Staroměstskou radnicí starostu korejského Soulu pana Oh Se-hoona s delegací (stáli jsme půl metru od něj!). To vše proběhlo za asistence vojáků Hradní stráže. Událost nás tak zaujala, že až kokrhání kohouta upozornilo některé na skutečnost, že právě v okénku orloje Staroměstské radnice skončili svou produkci apoštolové. A to jsme na ně víc než 20 minut čekali!

Prošli jsme prostory určené veřejnosti v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR a měli jsme možnost nahlédnout do historických dokumentů o vzniku české státnosti. Nejvíce nás zaujala kopie Zlaté buly sicilské z roku 1212, která Přemyslovcům potvrdila dědičnost českého královského titulu.

Ani prohlídka Národního divadla nezklamala. Nádherný interiér na nás udělal opravdu dojem. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí – že mezi základními kameny ND je i jeden z Podivína, že výzdoba Zlaté kapličky je opravdu z pravého zlata nebo že na překrásné oponě vyobrazil Vojtěch Hynais i sám sebe (v hořečkách ji namaloval za 90 dní!). Na závěr nás průvodce zavedl na venkovní balkon, odkud je nádherný výhled na Prahu. Kdo z vás se může pochlubit fotkou se sousoším trigy bohyně Níké přímo pod střechou Národního?

Návštěvu Prahy jsme završili U Fleků, a to výborným jídlem a ochutnávkou černého piva, které v tomto pivovaře vaří od roku 1499.

Dva dny uběhly jako voda, někteří prý tolik nenachodili za celý svůj život. A to je dobře. Puchýře se zahojí, ale vzpomínky – ty zůstanou.

Místo Mikuláše čekala ve škole bomba

Na čtvrtek 3. prosince se 1. a 2. stupeň školy velmi pocitově připravoval a těšil. Všichni totiž už asi měsíc chystali Mikulášskou školní akademii pro rodiče a příbuzné dětí. Čtvrteční generálka proběhla bez problémů. S kostýmy, rekvizitami i výzdobou jsme byli spokojeni, baliy se výrobky dětí určených k prodeji na vánočním jarmarku. Po mnoha dnech usilovné práce žáků, zaměstnanců školy i rodičů bylo vše, jak má být.

Před 14. hodinou však oznámil dětský hlas na linku 158, že je v škole bomba. Tím pro nás dlouho připravované odpoledne vzalo za své. Všichni byli z celého objektu obou školských zařízení evakuováni (školčata zrovna spala) a místo očekávané návštěvy obsadili výšperkovanou školu nejrůznější složky bezpečnostních sborů, záchranáři a servisní technici.

Asi nemá smysl toto jakkoliv komentovat. Snad jen, že menší děti plakaly, ty starší nadávaly a nechápaly, jak mohl někdo něco takového udělat.

Tak třeba se na školní akademii sejdeme příští rok!

Přijměte pozvání do kuchyně mého mládí

Při otevírání dveří zadrnčely skleněné tabulky, v některých domácnostech byly i barevné. Skleněnou výplň zdobila bohatě nafasená záclonka (firhuňka a nebo firhanka).

Při vstupu do kuchyně nám pod nohama zavrzala podlaha. Tehdy byly podlahy (dlážky) prkenné. Pravidelně každou sobotu je hospodyňky drhly rýžákem a ošetřovaly. Někde se pastovaly, jinde se natíraly lakem nebo barvou. Jednou za čas hospodyňka potahovala spolu s kbelíkem i kladivo, kterým doklepala vyčnívající hřebíky, aby nedošlo ke zranění prstů.

V koutě kuchyně stál sporák (pravidelně se leštil sidolem), u něj uhlák (my, děti, jsme jej musely dopřitovat), koš s poleny, neodmyslitelně smeták, smetáček s lopatkou, kuták a nepostradatelná perutka. S tou se vymetala kamna a rúry. Ty se vždycky v létě natíraly stříbřenkou. Stříbřenka při vypalování hrozně čpěla a v létě to nevadilo, neboť okna byla dokořán.

Na stropě visело stahovací světlo s protizávažím a spolu s ním několik mucholapek. Vedle kredence stávala někdy postýlka, na kredenci pak sklenice na pití a vedle sirup. Nejlepší byl ten nejobyčejnější jablečný - v té době za 3,- Kč. Z jedné strany kamen štokrle s kýblem vody a z druhé strany stojan na lavor, abychom se mohli mýt. Stál zdobil vyšívaný ubrus a stěny gobelíny. Pod stolem jsme si jako děti hrávaly, abychom nezavazely.

V kuchyni byly i postele, topilo se tam i v zimě, a tak se v teple dobře odpočívalo. V zimním období se v kuchyních i pralo a sloužily také jako koupelny. Na dvě židle se dala dětská vanička a fungovalo to.

Na poličce zdobené kraječkami stálo rádio a budík, na jiné starobylý porcelán, dózy na kávu, cukr a koření. Mně se vždy líbil porcelánový váleček, ale rodiče nás k poličce raději nepouštěli.

V kuchyni bylo vlastně vše, a tak jsme tam trávili většinu času. Byla útulná. Spávat se chodilo do izby, kde se ani v zimě netopilo. Ale tam vás pozvu v příštím čísle.

Zdeněk Ryzý

Zima

Zima je, zima, je,
Ježíšek se raduje.
Dárky máme zabaleny,
kapří řízky usmaženy,
stromeček už krásně hřeje,
pod okny se táta směje.

Po večeři nedočkavě
rozbalíme dárky hravě.
Potom jdeme ven,
babičku si přivedem.

Anita Bednařková a
Karolína Doležalová
(6. třída)

Dominik Bednařík 3. třída

Ihor Hudyma 3. třída

Krásné prožití svátků,
hodně štěstí a zdraví
v novém roce
přeje všem občanům

Obecní úřad Rakvice
a zastupitelé

Vážení Rakvičané,

děkujeme všem, kteří jste se jakýmkoliv způsobem podíleli na vzniku letošních vydání Rakvického zpravodaje.

Bohužel však musíme konstatovat, že některé příspěvky přicházejí bezejmenně. Po důkladném zvážení, zda je dobré dávat prostor anonymům, jsme dospěli k závěru, že takové projevy uveřejňovat nebudeme, neboť naším zájmem a povinností je zachovat seriózznost tohoto tradičního čtvrtletníku.

Všem občanům a přátelům Rakvic přeje krásné svátky a do roku 2010 hodně spokojenosti a úspěchů!

Redakce

Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat, či poradit na výstavu.

STAVÍME BYDLÍME
stavební výstava
VSTUP ZDARMA • VÝSTAVNÍ SLEVY

29. - 30. 1. 2010 HODONÍN
Dům kultury Horní Valy pátek 9 - 18 hod., sobota 9 - 17 hod.

10. - 11. 2. 2010 KROMĚŘÍŽ
Dům kultury středa 9 - 18 hod., čtvrtek 9 - 17 hod.

19. - 20. 2. 2010 BŘECLAV
Kulturní dům Delta pátek 9 - 18 hod., sobota 9 - 17 hod.

19. - 20. 3. 2010 UHERSKÉ HRADIŠTĚ
Klub kultury pátek 9 - 18 hod., sobota 9 - 17 hod.

omnis pořadatel výstav
Omnis Olomouc, a.s., P.O.BOX 38, Kosmonosů 8, 772 11 Olomouc-2, www.omnis.cz
Hudeček, Břetislav, Uherské Hradiště tel./fax: 572 232 297, hudecekv@omnis.cz
Kroenišl: tel.: 537 433 124, fax: 537 232 007, mobil: 776 111 499, kujklova@omnis.cz

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ – vydává Obec Rakvice. Adresa: OÚ Rakvice, PSČ 691 03, tel: 519 349 208. Zpravodaj vychází čtvrtletně. Odpovědný redaktor: Hana Matějková Redakce: Radek Průdek, Radka Vysloužilová. Náměty a připomínky pište na: matejkova@skolarakvice.cz Uzávěrka dalšího čísla: 17. března 2010. (Prosíme o respektování termínu, na příspěvky došlé po tomto datu nelze brát z technických důvodů zřetel. Děkujeme.) Do tohoto čísla RZ přispěli: Petr Vajbar, Petra Blažková, Michaela Blažková, Andrea Slámová, Robert Vajbar, Veronika Krásná, Jana Janoušková, Marie Lukešová, Zdeněk Ryzý, Luděk Zlámal, Jaroslav Vajbar, Josef Kučera, Blanka Studýnková, Jarosława Nachtigalková, Ludmila Janoušková, učitelé a děti ZŠ Rakvice a další spoluobčané, kteří se na přípravě Rakvického zpravodaje podíleli. Dík všem za svěřenost a ochotu. Vydáno v Rakvicích 16. 12. 2009. Tisk: Tiskárna Palka Břeclav, tel. 519 374 305. Náklad: 550 ks. Cena 20,- Kč. Povolení 370409889

Zdarma odhalíme "zloděje" ve vašem domě a navíc získáte okna se státní dotací

Jak zdarma odhalit „tepelné zloděje"

Abychom vám pomohli odhalit místa, kudy z vašeho bytu uniká nejvíce tepla (a vy za něj platíte zcela zbytečně), jeden z našich odborných techniků provede tzv. termovizní snímek vašeho domu.

Na speciální kameře (kterou jsme pro tyto účely zakoupili za 241 000 Kč) vyfotí váš dům. A na termofotografii vám přesně ukáže, kudy vám unikají peníze.

Běžná cena této služby činí sice 3.000 Kč, ale my chceme našim zákazníkům peníze šetřit, a proto vám provedeme speciální měření při současné výměně oken zcela zdarma.

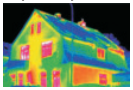

Pečlivá příprava ještě před montáží

Nejdůležitější fází pečlivé a opatrné výměny je příprava. Vyžádejte si proto bezplatnou konzultaci se zkušeným technikem. S výměnou oken vám odborně poradí. Vysvětlí podrobnosti. A navíc vám ukáže, jak ušetřit. Předběžná návštěva zkušeného technika vám zaručí, že výměna oken proběhne hladce. A jeho bezplatnou a nezávaznou návštěvu si můžete objednat na telefonním čísle 777 302 312.

Získáte prací a čisticí prostředky na celý rok zdarma

Abychom váš byt po výměně oken rozzářili, s novými okny získáte také celoroční zásobu pracího prášku, saponátu a čisticích pomůcek.

„Na svého partnera, firma Kolomazník se můžu vždy spolehnout."
Marie Rottrová

KOLOMAZNÍK
okna/dveře/žaluzie

Vojanova 224/26, 779 00 Olomouc
mobil 777 302 312
telefon/fax: 585 203 399
info@okna-kolomaznik.cz
www.okna-kolomaznik.cz

Než začnete stavět nebo upravovat pozemek, zavolejte – 777 794 440

Naše rypadlo Hitachi Zaxis 27U2 je malé, ale poskytuje mnoho velkých možností jak Vám pomoci.

- **výkopy pro vedení a opravy inženýrských sítí, připojky plynu, kanalizace, vody, elektřiny, šířka lžíce 30 a 60 cm...**
- **úpravy pozemků, terénní úpravy, rypadlo je vybaveno radlicí „svahovka" 120 cm s náklonem 45°...**
- **výkopové a zemní práce dle Vašeho požadavku, výkopy a odvoz starých strouně, možnost výkopu podél zdí...**
- **odklízení sněhu, pronájem kontejnerů a odvoz sutě kontejnerovým vozidlem...**
- **výkopy pro základy rodinných domů, garáží, bazénů, jímek, septiků...**
- **demolice objektů a odvoz kontejnery na skládku...**

Vše pro vodu, topení a plyn včetně nářadí najdete v naší prodejně.

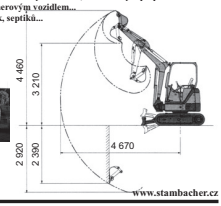

Kontakt:
Stambacher s.r.o.
Za dvorem 5
Velké Pavlovice

Tel: 519 428 518
Mobil: 777 794 440
777 888 856
e-mail: josef@stambacher.cz

www.stambacher.cz

Na šípkových keřích mrznou slzy stesku
a mlha mrzne na bodlácích tam,
kde světlušky nedávno vyšívaly ornamenty do voňavých jižních nocí.

To snad ani není jižní Morava!
Všechny barvy odletěly s posledními vlaštovkami.
Studený, sychravý, vlezlý a mrazivý vítr
prohání se odnikud nikam.

V promrzlých pavučinách opuštěných vinohradů
zvonivě chřestí dráty ztuhlé mrazem.
Zvoní hranu teplým letním dnům,
zvoní k odevzdanému poklesnutí.

Jan Kostrhun